

KANLI VAKALAR KOLEKSİYONU

Badik Hilmi
İsmindeki Fevkalbeşer Mahlukun
Akıllara Hayret ve Dehşet Veren Sergüzeştleridir

C. CAHİT

NOTLANDIRARAK HAZIRLAYAN
İPEK BOZKAYA

YAYIN NU: 1537
EDEBÎ ESERLER: 798

T.C. KÜLTÜR ve TURİZM BAKANLIĞI
SERTİFİKA NUMARASI: 16267

ISBN: 978-605-155-950-6

www.otuken.com.tr | otuken@otuken.com.tr

ÖTÜKEN NEŞRİYAT A.Ş.®

İstiklâl Cad. Ankara Han 65/3 • 34433 Beyoğlu-İstanbul
Tel: (0212) 251 03 50 • (0212) 293 88 71 - Faks: (0212) 251 00 12

Editör: Göktürk Ömer Çakır

Proje Editörleri: Seval Şahin, Banu Öztürk,
Didem Ardalı Büyükarman

Tashih: Zeynep Arpacı

Kapak Tasarımı: GNG Tanıtım

Dizgi-Tertip: Ötüken

Kapak Baskısı: Pelikan Basım

Baskı: ANA BASIN YAYIN GIDA İNŞ.SAN.VE.TİC.A.Ş
Mahmutbey Mah. Develaldırımı Cad. 2622 Sk. Güven İş
Merkezi No:6/13, Bağcılar / İstanbul
Sertifika Numarası: 20699 Tel: (0212) 446 05 99

Kitabın bütün yayın hakları Ötüken Neşriyat A.Ş.'ye aittir.
Yayınevinden yazılı izin alınmadan, kaynağın açıkça belirtildiği
akademik çalışmalar ve tanıtım faaliyetleri haricinde, kısmen veya
tamamen alıntı yapılamaz; hiçbir matbu ve dijital ortamda kopya
edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

İÇİNDEKİLER

GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE POLİSİYE DİZİSİ	7
ÖN SÖZ	9

KANLI VAKALAR KOLEKSİYONU

KIZIL HORTLAKLAR	17
SAHTE HAFİYE	35
CANLI İSKELET	53
HİLE İÇİNDE HİLE	67
KORKUNÇ HIRSIZ	83
CANİLER ARASINDA	101
BADİK HİLMİ YAKALANIYOR	115

GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE POLİSİYE DİZİSİ

Geçmişten Günümüze Polisiye dizisi, yayına hazırlanırken ilk göz önünde bulundurulmuş unsur imla birliğinin sağlanması oldu. Bunun için şu yöntemi izledik:

- 1- Günümüzde kullanılan icat, marifet vb. gibi kelimeler bugünün imlasiyla yazılmıştır.
- 2- Arapça filhakika, maalmemnuniye gibi zarflar bitişik olarak yazılmış, mümkün olduğu kadar uzatma ve inceltme işaretlerinden kaçınılmıştır.
- 3- Ayın ve hemze işaretleri kelimelerin anlamı değişmediği sürece, âdem, adem gibi, kullanılmamıştır.
- 4- Farsça terkiplerde orijinal imla, aşk-ı memnû gibi, dikkate alınmıştır.
- 5- Eser, bir edebî metin olduğu için sadeleştirme yapılmamış, günümüz okurunun anlayabilmesi için bugün kullanılmayan ifadelerin karşılığı dipnot olarak verilmiştir. Ayrıca bugün kullanılmayan ya da az kullanılan kelimeler, kavramlar, isimler dipnotta açıklanmıştır.
- 6- Baskı hatasından kaynaklandığı düşünülen yerlerde metin tamerine gidilmiştir.
- 7- Noktalama işaretlerine mümkün mertebe müdahale edilmemiştir.
- 8- Metinde yer alan yabancı kelimelerin anlamı sayfa sonunda dipnotlarla verilmiştir.

Bu dizinin tekrar yayınlanması konusunda bizi teşvik eden ve tarihin sayfalarında kaybolmuş bu eserleri okuyucuyla buluşturma hevesimizi paylaşan Ötüken Neşriyat'a teşekkür ederiz. Umarız siz okurlar da bu hevesimize ortak olur, polisiyenin muammalı sayfalarında bize eşlik edersiniz.

Seval Şahin
Banu Öztürk
Didem Ardalı Büyükarman

Ön Söz

Polisiye roman özelliklerini barındıran eserlere dünya edebiyatında 18. yüzyılda rastlansa da tam anlamıyla polisiye kurgu ilk defa Amerika'da Edgar Allen Poe'nun 1841'de yayımladığı dedektiflik öyküsü *Morg Sokağı Cinayetleri*'yle ortaya çıkmıştır. Katilin bir orangutan olduğu bu öykü, polisiye türünün temel özelliklerini ortaya çıkarırken öykünün kahramanı Dupin de birçok hayalî dedektif için de ilk örnek olmuştur. İlerleyen yıllarda, sanayi devriminin ve toplumsal yeniliklerin yaşandığı İngiltere'de Sir Arthur Conan Doyle, Sherlock Holmes öyküleriyle bu türün halk arasında popüler olmasında etkili olmuştur. Doyle, dedektif dendiğinde göz önüne gelen pardösülü, pipolu, şapkalı, büyüteçli tipin yaratıcısıdır. Daha sonra, polisiye yaygınlaştıkça birçok alt tür ortaya çıkmıştır.

Polisiyenin altın çağ olarak adlandırılan dönemi, iki dünya savaşı arasında katil kim? romanları ve kara roman ile yaşanır. Katil kim? polisiyesi, klasik anlamda bir muammanın olduğu ve düğümün kitabın sonunda mantıklı bir şekilde çözüldüğü, okuyucunun hiç ummadığı karakterin katil çıktığı romanlardır. Bunların örneklerini Birleşik Krallık'ta Agatha Christie, Dorothy L. Sayers, Margery Allingham gibi isimler vermiştir. Kara roman ise toplum ve suç arasında bir ilişki kurmuş ve suçun çözümünün yanında felsefi boyutlarını da taşımış; suçluyu suça iten sebepleri, suçlunun psikolojisini ve toplumsal etkileri polisiyeye katmıştır. Kara romanın örnekleri Amerika'da, yaşadıkları toplumun çürümüşlüklerini iyi bilen Dashiell Hammett ve Raymond Chandler gibi isimler tarafından verilmiştir.

Polisiye romanın Osmanlı-Türk edebiyatında görülmesi, roman türünün Osmanlı'da ortaya çıkmasıyla eş zamanlıdır. Dünya edebiyatındaki ilk polisiye kurgudan kırk yıl sonra Osmanlı İmparatorluğu polisiye roman ile tanışır. 1881'de Ahmet Münif, Fransız yazar Panson du Terrail'in yazdığı *Paris Faciaları*'nı çevirir. Polisiyenin bir tür olarak Osmanlı'ya girmesinde Tanzimat Fermanı'ndan sonra oluşan batıyla yakınlaşmalar, hukuk sistemindeki batılı anlamdaki değişiklikler, kent örgütlenmesi olarak Zaptiye Nezareti'nin kurulması gibi etkenler sayılabilir. 1881'den II. Meşrutiyet'in ilanına kadar (1908)

Fransızca polisiye romanlardan çeviriler yapılmıştır. Dönemin padişahı II. Abdülhamid'in polisiyeye olan düşkünlüğü de bu çevirilerde etkilidir.

1903'e kadar hızla devam eden tercümelemler 1903 ile 1908 arası kesintiye uğramış, ancak II. Meşrutiyet'ten sonra basın özgürlüğünün de etkisiyle, telif ve çeviri polisiye eserler hızla artmıştır. İlk telif polisiye roman, ilk çeviri polisiye roman ile aynı yıllarda yayımlanmıştır. Ahmet Mithad Efendi'nin 1883'te *Tercüman-ı Hakikat* gazetesinde tefrika edilen romanı *Esrâr-ı Cinayât*, 1884'te kitap olarak yayımlanmıştır. Selanikli Fazlı Necib de 1901'de *Cani mi Masumu?* eseriyle bu türde telif ürün vermiştir. Meşrutiyetten sonra Latin harflerinin kabulüne kadar geçen sürede yayımlanan telif polisiye eserler, Erol Üyepazarcı'nın "onparalık öyküler" diye çevirdiği *dime novels* türünde, fazla gizem ve entrika barındırmayan ve daha geniş kitlelere hitap eden eserlerdir. Bunların başlıcaları; 1913'te Ebül-behzat'ın yayımladığı *Beyoğlu Cinayâtı Serisi, Bir Polisin Hatıratı-İkikapılı'da Cinayet*, 1914'te Ebüssüreyya Sami'nin yayımladığı on kitaplık *Amanvermez Avni'nin Serüvenleri*, 1914'te Moralizade Vassaf Kadri ve Kırmırlı Süleyman Sudi'nin on kitaplık *Milli Cinayât Koleksiyonu*, 1914'te Malkaralı Osman Nuri'nin yayımladığı on kitaplık *Kandökmez Remzi'si ve Katiller Salonu* kitabı, 1922'de Hüseyin Nadir'in yayımladığı tahminen 60 kitaplık *Fakabasmaz Zihni'nin Serüvenleri*, 1924'de Peyami Safa'nın Server Bedi müstearıyla yayımlamaya başladığı ve sonuncusu 1959'da yayımlanan *Cingöz Recai* serisi ile *Tilki Leman, Çekirge Zehra, Kartal İhsan'ın Maceraları*, 1924'te Vedat Örfi'nin *Kara Hüseyin'in Müheyyiç Gizli Dosyaları*, 1925'te Mustafa Remzi'nin *Milli Cinayetler Koleksiyonu*, 1928'de Cemil Cahid Cem ve Rakım Çalapala'nın birlikte kaleme aldıkları *Kanlı Vakalar Koleksiyonu-Pire Necmi* ve Cahid Cem'in aynı yılda tek başına kaleme aldığı on kitaplık *Badik Hilmi*, 1928'de Nermin Yıldırım Cemal serisi, 1928'de Alev Can'ın *Bir Polis Haftiyesinin Harikulade Maceraları*, 1928'de Behlül Dâna müstearıyla İskender Fahreddin Sertelli'nin yayımladığı on iki kitaplık *Şeytan Hediye*, aynı yıl yayımladığı on beş kitaplık *Bir Türk Polisininin Amerika'daki Sergüzeştleri Yılmaz Nuri ve İstanbul'un Arsène Lupini Elegeçmez Kadri* serileridir.

Osmanlı-Türk polisiye yazınında genç yaşta çok sayıda örnek vererek bu türe katkı yapanlardan biri de Cemil Cahit Cem'dir. 1909'da İstanbul'da doğan Cemil Cahit, İstanbul Erkek Lisesi'ni bitirdikten sonra Freiburg Üniversitesi'nde öğrenim görmüştür. Tahsin Demiray'ın sahibi olduğu Türkiye Yayınevi'nde çalışmış ve yayınevine ait sinema dergisi *Yıldız* (1939-1954, 332 sayı) ve magazin dergisi *Hafta*'yı (1949-1959, 275 sayı) yönetmiştir.

Havadis gazetesinde yazı işleri müdürlüğü ve değişik gazetelerde yazarlık yapmıştır. Çocuk piyesleri, çok sayıda çocuk kitabı, macera romanları, onparalık polisiye romanlar yazmış, çok sayıda çeviri yapmıştır. Cumhuriyetin ilk yıllarında kadınların batı tarzı makyaj ve güzelliğe verdiği önemin artmasıyla Cemil Cahit, bu mesele üzerine de dönemin kadınlarına yönelik kitaplar yazmıştır: *Vücut Güzelliği İçin Ne Yemeli Nasıl Yaşamalı, Güzel Kadın-300 Güzellik Reçetesi (Bütün Güzellik, Makyaj ve Zarafet Meselelerinin Cevabını Veren Her Kadına Lazım Bir Kitap)*. 1944 yılında yine aynı içerikte, başyazarlığını yaptığı *Resimli Pazar* dergisini çıkarmıştır. Bu meseleye olan ilgisinin de etkisiyle bir süre itiriyat işi yapmış, sonra basın yayın hayatına geri dönmüştür. Cemil Cahit Cem'in kısa ama yoğun ve verimli hayatı 1958'de İstanbul'da son bulmuştur.

Cemil Cahit Cem, kısa hayatında polisiye edebiyat için üretken bir yazar olmuştur. Bazen Oğuz Turgut, Yavuz Turgut, Behçet Rıza gibi müstearlarla bazense kendi adıyla onparalık romanlar yazmıştır. 1928 yılında Rakım Çalapala ile birlikte *Pire Necmi-Kanlı Vakalar Koleksiyonu* ile edebiyatımıza Arséne Lupin çeşitlemesi kazandırır. Daha sonra tek başına 1928'de on kitaplık *Badik Hilmi*'yi yazar. 1930'larda Latin harfleriyle tek başına *Pire Necmi*'nin maceralarını anlattığı onparalık romanlar yazmaya devam eder.

Cemil Cahit'in 1931'de Kâinat Kitaphanesi tarafından haftalık olarak basılan *İkiz Şeytanlar* ya da *Kan İçen Hortlak* adlı eseri, o yıllarda Türk edebiyatında vampir konusunu işleyen onparalık polisiye roman olması bakımından önemlidir. *Kan İçen Hortlak, İnsan mı Canavar mı?, Canlı Kadavra!, Esrar İçinde!, Dirilen Ölü* olarak beş fasikülden oluşan ve daha sonra tek ciltte toplanan bu onparalık romanlarda fantastik ve korku edebiyatının unsurları yer alır. Kitapta, Türk ajanı Azmi Çetin ile bir belgeyi ele geçirmek için gelen İngiliz

ajanlar arasındaki çekişme anlatılır. Kitaptaki kötü karakter, kurbanların kanını emen ve kurşun işlemeyen bir vampirdir.

Cemil Cahit, Tefeyyüz Kitaphanesi'nin yayımladığı fihriste göre Oğuz Turgut adıyla 1932'de *Meraklı Romanlar Serisi* ile on öykü yayımlar. Korku edebiyatı unsurları taşıyan bu polisiye seride S.O.S:13 adlı casus teşkilatı çevresinde dönen olaylar cin, peri, hayalet gibi doğaüstü öğeler kullanılarak anlatılır. Bu serinin kitapları; *Esrar İçinde, Canlı İskelet, Esrarengiz Otomobil, Ölüm Kuyusu, Kanlı Vesika, Perili Ev, Hayaletler Arasında, Katil Kim?, Kesik Kafa, Parmak İzi*.

1937'de daha afili bir isme sahip *Hafiyeler Başkanı-Hırsızlar Azraili Kısaç Hamdi*" adlı tiplemesini yaratır. Aynı yıllarda üç kitap olduğu düşünülen *Engerek* adlı onparalık romanını yayımlar. 1940-50 yılları arasında da Oğuz Turgut takma adıyla *Olmuş Vakalardan* serisiyle onparalık öykü yazmaya devam eder.

Cemil Cahit Cem'in yukarıda bahsettiğimiz polisiyelerin haricindeki eserleri şunlardır:

Çocuk Oyunu: *Bulaşıcı Bir Hastalık* (1932), *Bir Komedi* (1932), *Truva Muharebesi* (Operet, 1933), *Çapanoğlu* (1932), *Kumarbaz* (1932), *Hoop Efendim* (1932), *Derse Çalışıyoruz ve Namuslu Adam* (1932), *Kaplan Avcı* (Monoloğlar, 1932), *Haydutlar* (1933), *Küçük Polis Hafiyesi* (1933).

Çocuk Kitapları: *Küçük Robenson* (1931), *Merih'e Seyahat* (1931), *İnanılmayacak Bir Hikâye* (1931), *Görünmeyenler* (1931), *Deniz Altında Seyahat* (1931), *Bir Kedinin Devrialemi* (1931), *Leylek Baba* (1931), *Kırmızı Derilerin Esiri* (1932), *Bulunmuş Çocuk* (1932), *Ölüm Adası* (1932), *Buzlar Arasında* (1932), *Vahşi Ormanlarda* (1932), *Vatan Aşkı* (1932), *Servet Peşinde* (1932), *Zavallı Esir* (1932), *Rüzgâr* (1932), *Kanlı Stepler* (1932), *Kumarbaz* (1932), *Kümeşte Radyo* (1931), *Goril Avcıları* (1932), *Haydutlar* (1933), *Gülünç Hayvan Hikâyeleri* (1933), *Kocanın Hikâyeleri* (1943).

Macera Kitapları: *Afrika Hikâyesi, Altın İçin, Arslan Korkusu, Avusturalya Çöllerinde, Beyaz Düşman, Canavarlarla Karşı Karşıya, Çiftliğin Esrarı, Çin Korsanları, Dehşet Veren Mağara, Duk-Duk, Göllerdeki Esrar, Hükümdar Sambiri, Korkunç Memleket, Mungonun Sergüzeşti, Simba (Kanlı Arslan), Timbuktu Şehrinin Esrarı* (Bunlar Tefeyyüz Kitaphanesi'nden *Sergüzeşt ve Seyahat Hikâyeleri Serisi* başlığıyla çıkmıştır.)

Çeviri: *Ateşli Bir Delikanlı* (Lebiche'den, 1931), *Tenasül Hayatımız* (F. Kahn'dan, 1940), *İnsan ve Hayat* (F. Kahn'dan, 1944), *Yedi Kilitli Kapı* (E. Wallace'dan, 1945), *Paris Esrarı* (E. Sue'dan, 1945), *İkinci Dünya Harbinde Hainler ve Casuslar* (K. Singer'dan, 1947), *Borciya* (Zevaco'dan, 1952)

Diğer Eserleri: *Mizah Hikâyeleri Antolojisi* (1955)¹

Badik Hilmi Serisi Hakkında

Üretken bir yazar olan Cemil Cahit'in 1928'de 19 yaşındayken yazdığı *Kanlı Vakalar Koleksiyonu-Badik Hilmi* serisi, Başkomiser Ali Şevket Bey ile meşhur hırsız Badik Hilmi arasındaki mücadeleyi anlatır. Bizim burada yedi tanesini bulabildiğimiz Badik Hilmi serisindeki on kitap şöyledir: 1. *Kızıl Hortlaklar* 2. *Sahte Hafiyeci* 3. *Canlı iskelet* 4. *Hile İçinde Hile* 5. *Korkunç Hırsız* 6. *Ölüm Evi* 7. *Korkunç İntikam* 8. *Mezar Kaçkını* 9. *Caniler Arasında* 10. *Badik Hilmi Yakalanıyor*

Osmanlı-Türk polisiye romanları, savaş yüzünden yıkımlar ve kayıplar yaşayan Türk halkı için klasik polisiyelere nazaran milliyetçi bir özellik göstermiştir. Batıdaki zeki dedektif ve suçlular yerine, yerli zeki polis ve suçlular yaratılmış ve bir nevi milletin işgallerle incinen ruhu onarılmaya çalışılmıştır.

Cemil Cahit Cem'in Badik Hilmi tiplemesi Fransızca bilir, zeki ve yakışıklıdır. Başkomiser Ali Şevket ise ünü ülke sınırlarını aşan başarılı bir hafiyedir ve namı Amerika'ya, Avrupa'ya hatta bütün dünyaya yayılmıştır. Kimsenin yakalayamadığı çeteleri, o ülkelere giderek o yakalar ve ödülü kaparak geri döner. Badik Hilmi Paris'te, New York'ta yaşamış ve oralarda Ali Şevket Bey'in namını hep duymuştur. Badik Hilmi kandan hoşlanmaz, Sherlock Holmes romanları okur ve çetesindekiler New York Hırsızlık Mektebi'ne gitmiş kişilerdir.

Seval Şahin *Kültürel Sermaye, Kibar Hırsız ve Şehir* kitabında, "Kitaplarda görülen bir başka unsur ise rasyonelliği, teknolojiyi öne çıkaran Batılı polisiyelerin tersine, türün bilim olarak en fazla hipnotizma ve manyetizmaya başvurmasıdır" (s.98). Badik Hilmi, insanları kandırmak ve tarafına çekmek için onları hipnotize eder.

1 Bu bölüm Erol Üyepazarıcı'nın *Korkmayınız Mister Sherlock Holmes*, kitabından yararlanılarak yazılmıştır.

Kızıl Hortlaklar'da Murakım Bey'in torunu olan delikanlıyı hipnotize ederek kandırır, delikanlı da kendisine söylenen her şeyi yapar. *Korkunç Hırsız*, bu seri içinde ilk defa suçun çözümü için bilimsel bir materyalin kullanılması bakımından önemlidir. Öyküde bir kadın, Ali Şevket'i arayarak evinden bileziğinin çalındığını söyler. Ali Şevket olay yerine gider, masaya beyaz bir toz döker ve cebindeki defterde bulunan parmak izleriyle bu oluşan izleri karşılaştırır.

Badik Hilmi ve Ali Şevket arasında düşmanlıkla sevgi karışımı enteresan bir ilişki vardır. Badik Hilmi, Ali Şevket ne yaparsa yapsın ona çok kızamaz. Başkomiser Ali Şevket'in müdürü "Eğer Badik Hilmi'yi yakalayamazsanız bu başarısızlığınızı bakanlığa bildireceğim," dediğinde, Ali Şevket'e olan sevgisinden ve onun işini kaybetmesine neden olmak istememesinden ötürü Badik Hilmi, kendini bilerek Ali Şevket'e yakalattırır. "Senin elinden kaçamam. Çünkü o zaman sen işinden olursun. Hâlbuki seni ne kadar sevdiğimi bilirsin. Sen beni müdüriyete teslim et. Ondan ötesini bana bırak," der. Badik Hilmi Ali Şevket'i sürekli kollar. Ali Şevket de "Ne de olsa severim keratayı," der. *Hile İçinde Hile*'de Badik Hilmi Ali Şevket'in ölmesini ve ona zarar gelmesini istemez. "Ben Şevket'i kendimden çok severim. Onu hiç öldürür müyüm! Türk, hatta dünya polisi içinde ondan daha değerli ve zekisi yoktur," der. Badik Hilmi, *Sahte Hafiyeye*'de Ali Şevket'i arayarak "Senin, Londra'dan kazandığın parayı alacağım," der. Makyaj yapıp Ali Şevket kılığına girerek bankaya gider ve Ali Şevket'in parasını çeker, fakat yine vicdanı elvermez ve paranın yarısını Ali Şevket'e yollar. Böyle babacan bir ilişkiye sahip hırsız-polis ikilisi dünya polisiye edebiyatında o yıllar ne şekilde mevcuttu ayrı bir araştırma konusudur ama Badik Hilmi-Ali Şevket üzerinden bu karşılıklı zarar vermeme üzerine kurulan ilişki o zamanın yaralı Türk toplumunun hassasiyetlerini yansıtır. Emniyet teşkilatının müdürünün Ali Şevket'i uyardıktan sonra kapıdan "Au revoir" diyerek çıkması da yabancı dil olarak Fransızca'nın yönetim katındaki etkisini göstermesi bakımından dikkate değer bir ayrıntıdır.

Ali Şevket, Badik Hilmi'yi hemen yakalayıp idam etmeyi gerekli bulur fakat yakaladığı anların hiçbirinde bu düşüncesini uygulamayı aklından geçirmez, bu düşüncesini hatırlamaz. Badik Hilmi bütün özgüveniyle Ali Şevket'in çalıştığı karakola gelip karşısına oturur ve ona meydan okur fakat Ali Şevket yine hiçbir şey yapamaz. Hatta

bazen başka çetelere karşı Badik Hilmi ile işbirliği yaparak birlikte çalışır. Badik Hilmi ile birlikte kahvaltı eder, otele gider. Badik Hilmi hiçbir çıkarı olmadığı hâlde suçluların yakalanmasına yardım eder.

Kızıl Hortlaklar, olay örgüsü bakımından Hüseyin Rahmi'nin *Gulyabani*'sini andırır. Hırsızlık için Murakım Bey'in yalisına gelen Badik Hilmi ve çetesi hortlak kılığına girer. Kılık değiştirme motifinin en sık kullanıldığı öykülerden biri olan bu öyküde Ali Şevket de Murakım Bey'in torunu Pertev'in yerine geçer.

Kılık değiştirme *Canlı İskelet*'te de vardır. Badik Hilmi çantasında taşıdığı omuzlarını, peruğunu takar ve Rum Yorgi hâline gelir, sonra bunları çıkarıp, makyaj yapıp beş dakikada Ali Şevket'e dönüşür. Nermin Hanım'a da pantolon giydirip, makyaj yapıp Yorgi hâline sokar.

Etrafında istediği şahıs kadrosunu Badik Hilmi, bir makyaj çantası marifetiyle hemen oluşturmaktadır. *Sahte Hafiyeye*'de de makyaj yapıp Ali Şevket'e dönüşerek bankadan Ali Şevket olarak para çeker.

Hile İçinde Hile'de Badik Hilmi Acem kılığına girer. Ali Şevket'in muavini Kemal ise kadın kılığına girerek Ali Şevket'e eşlik eder.

Korkunç Hırsız'da Ali Şevket'in polisleri için Badik Hilmi, "birini kendi kıyafetime soktum onu kovalıyor," der. Badik Hilmi serisinde kılık değiştirme hemen her ortamdan kurtulmak için hızlı bir çözümdür fakat kurgudaki inandırıcılığı zedeler, çelişkiler yaratır.

Yurtdışı görmüş İstanbullu bir hırsız olan Badik Hilmi'nin maceralarıyla dönemin emniyet teşkilatına dair bilgilendirildiğimiz bu öyküler, girift ve doyurucu bir polisiye kurgu sunmasa da polisliyenin gelişimi için bir basamak olmaları, dönemin gündelik yaşamına ve İstanbul'u'na tanıklık etmeleri dolayısıyla önemlidir.

Kaynakça:

İhsan Işık, "Cemil Cahit", *Türkiye Edebiyatçılar ve Kültür Adamları Ansiklopedisi*, C: II, Elvan Yayınları, Ankara, 2007.

Kolektif, "Cemil Cahit Cem", *Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi*, C: II, Dergâh Yayınları, İstanbul, 1977.

Erol Üyepazarcı, *Korkmayınız Mister Sherlock Holmes!*, Oğlak Yayınları, İstanbul, 2008.

Seval Şahin, *Kültürel Sermaye, Kibar Hırsız ve Şehir*, Bağlam Yayınları, İstanbul, 2011.

Seval Şahin, *Cinai Meseleler-Osmanlı-Türk Polisiye Edebiyatından Biçim ve İdeoloji (1884-1928)*, İletişim Yayınları, İstanbul, 2017.

İpek Bozkaya
İstanbul, 2019

KANLI VAKALAR KOLEKSİYONU

C. Cahit

Badik Hilmi
İsmindeki Fevkalbeşer Mahlukun Akıllara
Hayret ve Dehşet Veren Sergüzeştleridir

KIZIL HORTLAKLAR

Sahip ve Naşiri Cemiyet Kitaphanesi

1928
Orhaniye Matbaası

SAAT gecenin on bir buçuğu olmuştu. Ta Adalardan başlayarak Kavaklara kadar dayanan Byksu sahası, kapkaranlık yıldızsız ve bulutlu bir semanın altında karar-dıkça kararmış, zifire dönmüştü. Bir de bütün bu karanlık yetmiyormuş gibi ufuklara ken sis tabakası, hakikaten etrafı göz gözü görmez bir hle getirmişti. İşte bu sırada, Ahırkapı açıklarından doğru, etraftan görülmekten korkarak ilerleyen sessiz ve fakat gayet süratli bir motor, Boğazi'ne doğru bütün süratiyle uçuyordu. Bu motor Hayırsız Ada'nın kuytu bir kayalığından kalkmış, fenerlerini yakmadan, ses çıkarmadan süratle yola koyulmuştu. İçin-de de kim olduğu bilinmeyen altı kişi vardı. Birisi makineye bakarken, bir diğeri sedef bir pipoyu dişleri arasında emer gibi sapsarı altın bir tütünü içiyor ve arada bir de kumanda veriyordu:

“İskele...”

“Sancak... Seri... Gayet seri...”

Diğerlerine karşı takındığı tavırdan hepsinin reisi olduğu anlaşılan bu adam, kısa boylu, iriyarı, keskin ve zek ateşleri saçan nafiz¹ gözlere malik² birisiydi.

Hakikaten korkunç bir süratle ilerleyen motor, bir saat sonra Beykoz sahillerinde pek heybetli bir yalının rıhtımına sessizce yanaştı. İçindeki altı kişi derhl tıpır tıpır taşlara atladılar. İlk işleri, motoru sıkıca bir kenara raptetmek³ oldu.

Bu bittikten sonra, reisleri hepsini ağaçların koyulaştırdığı kapkaranlık bir köşeye çekerek gizli gizli talimat verdi ve en sonra da mırıldandı:

“Her akşamki gibi...”

¹ Tesirli.

² Sahip.

³ Bağlamak.

Meçhul ziyaretçiler sessiz sedasız bir köşeye dağıldıkları sırada, gecenin tamam⁴ bu saatinde bütün İstanbul'un uyuduğu bir anda, uyumaları icap eden yalı sakinleri merak, helecan⁵ ve korku ile bekliyorlardı.

Dannn!..

Saat gecenin birini çaldı. Kapkaranlık semanın korkunç sükûneti altında, yerde sessiz ve ıssız... Bu sırada koca yalının üst katlarından doğru kıvılcık bir ışık şulesi⁶ ve gayet iri, bembeyaz bir hayalet belirdi. Kollarını önüne doğru uzatarak yürüyen bu cesim⁷ vücudu müteakip kırmızı kan renkli... Diğer üç hayalet daha yalının zifiri karanlık koridorlarında her adımda ilerleyen köhne merdivenlerinde koşuşmaya başladılar. Arada bir büyük hayaletin karnında hafif bir garıltı peyda oluyor ve o zaman cesim ellerinin, parıltılı avuçlarından fıskıran kıvılcık şerareler⁸ rast geldiği şeyi yakıp kül ediyordu.

Artık yalı halkında bir aydan beri devam eden korku ve panik tekrar başlamıştı. Alt kata kaçışan kadınlar ve çocuklar titreşiyor bir kata inhisar eden⁹ ihtiyar erkekler ise yarım yamalak dualar mırıldanıyorlardı.¹⁰ Bu sırada büyük hayalet ayrılarak bir odaya doğru yürüdü. Diğer kıvılcık hortlaklar da yalı halkını titretmeye devam ettiler.

Yalıda hep korkunç çılgınlıklar, kimsenin duyup da gelemeyeceği hıçkırıklar aksederken, beyaz hayaletin girdiği odada büsbütün başka şey cereyan ediyordu.

Odanın bir köşesindeki karyolada yatan zayıf bir delikanlı, gözleri fal taşı gibi açılmış bir hâlde yerinden kalk-

⁴ Tam.

⁵ Titreme.

⁶ Alevi.

⁷ İri.

⁸ Kıvılcıklar.

⁹ Sınırlanan.

¹⁰ Metinde "mırıldanıyorlardı" şeklindedir.

mış ve ayaklarında eşas(?)¹¹ olduğundan boyu uzayan, hâlbuki aslen motorla gelenlerin reisinden başka kimse olmayan hayalete kadar gelmişti. Dimdik duruyor, açık gözleriyle sabit bir surette hayalete bakarak bekliyordu.

Sahte hortlak, ellerinin ucundaki parıltılı eldivenleri çıkardı ve yanında bulunan, az evvel söylediğim garıltıyı hasıl eden küçük kutunun kenarına astıktan sonra, kılı ve kuvvetli elleriyle zayıf delikanlının yüzünü, gözlerini sıvazladı:

“Hazır mısınız?”

Zayıf delikanlı derinden gelen ve hiç de insan sadasına benzemeyen acayip bir sada ile cevap verdi:

“Evet.”

“Planların yerini biliyor musun?”

Delikanlı azıcık tereddüitten sonra:

“Evet,” diye homurdandı. “Biliyorum, en üst katta tavandan arasında. Ağa babam arada bir oraya çıkıyor.”

“Pekâlâ... Bu gece ağa babanı öldürelim mi?”

Zayıf delikanlı yalvarır gibi söylendi:

“Ooh!.. Hayır!”

“Münasebetsizlenme. Bu gece yapacağız!”

“Hayır... Az daha mühlet...”¹²

“Peki,”

Kısa boylu reis, tekrar delikanlının yüzünü sıvazlayarak gidip rahatça yatmasını söyledikten sonra:

“Bu geçen şeyleri unutup uyu,” emrini verdi. Ve biraz sonra da beyaz hayalet, bütün heybetiyle çekilip gitti.

O gece yalı adeta mahşerden bir numune idi. Çılgınlık, feryatlar sabahın saat dördüne kadar kesilmedi. Saat tam dörtte ise kızıl hortlakların beyaz reisi, bütün maiyetini toplayarak tekrar motora geldi ve ondan sonra da yalı derin sükûnetine daldı.

¹¹

¹² Süre.

Bir yeraltı odası... Lakin o kadar mükemmel döşenmiş o kadar ihtimam edilmiş ki...¹³ Bir banka müdürü yazıhanesi kadar müdebedeb¹⁴ ve mükellef...¹⁵ Bir tarafta cesim bir kütüphane diğer tarafta raflarda dosyalar, acayip aletler, perukalar, takma sakal bıyıklar... Ta uzakta bir köşede gayet cesim bir santral masası muhtelif¹⁶ tuşların üstünde muhtelif yazılar var.

Şube 1... Şube 2... İlh... A!.. Hayret... Bir tarafta polis müdüriyeti diğer tarafta bankalar falan... Bütün İstanbul'un mühim merkezleriyle muhaberede¹⁷ bulunabilecek bir santral... Köşelerden birindeki mükellef yazıhaneye kısa boylu, cin gibi bir zat oturmuş karşısında yine kendisi gibi kısa boylu birisi bir şeyler anlatıyor.

Yazıhane sahibinin sesi bize hiç de yabancı gelmeyecek... Hele biraz dinleyelim bakalım. A!.. Nasıl da tanıdık... Badik Hilmi... Ya karşısındaki? Ona da "İhsan," diye hitap ettiğine göre o da muhakkak Badik Hilmi'nin başlıca muavini Bodur İhsan olmalı... Şu hâlde...

Şu hâlde... Burası Badik Hilmi'nin yazıhanesi yani Hayırsız Ada ve Hayırsız Ada'daki tahtezzem¹⁸ cesim¹⁹ batakhanesi.

Badik Hilmi anlatıyor:

"Bak İhsancığım iş ne kadar karışık... Bundan yirmi sene kadar evvel bu Murakım Bey'in büyük babası bir Bulgar mahkûm-ı siyasîsini²⁰ evinde saklamış. Hem de uzun

¹³ Özen gösterilmiş.

¹⁴ Gösterişli. Metinde "müdevveb" şeklinde yazılmıştır.

¹⁵ Mükemmel.

¹⁶ Çeşitli.

¹⁷ Haberleşmede.

¹⁸ Yer altındaki.

¹⁹ Büyük.

²⁰ Siyasi suçluyu.

zaman. Hükümet, arattırır arattırır bulamazmış. Nihayet Petrof namındaki bu adamcağız günün birinde veremden ölüyor. Tabii ölü, sittin sene evde kalamaz. Murakım Bey bunu, bizim sadık uşak Ahmet, öldü diye, imama gömdürüyor. Lakin Petrof ölürken minnettar bulunduğu Murakım Bey'e koca bir plan veriyor ve izah ediyor. Bu plan, eski Balkan hükümdarlarından Kazıklı Voyvoda namıyla meşhur hain herifin hazinesini gömdüğü yerin planıymış. Ve Bulgar hükümetinin Petrof'u arattırmasının sebebi herhangi bir siyasi cürm²¹ değil ancak ve ancak bu planmış. Petrof ölürken Murakım Bey'e planı vermiş ve:

'Al. Sen bana çok iyilik ettin, hazine senin olsun,' demiş. Murakım Bey hemen yola çıkıyor. Planın gösterdiği yere vâsil oluyor.²² Bir kere orayı bulduktan sonra iş yalnız kimsenin nazar-ı dikkatini²³ celb etmemekte...²⁴ Murakım Bey de kimsenin nazar-ı dikkatini celb etmeden hazineye giriyor ve o zaman zavallı adamcağız şaşırıp kalıyor. Çünkü bu hazine o kadar, o kadar göz kamaştırıcıymış ki... Misl-i manendine²⁵ ancak Binbir Gece Hikâyelerinde rast gelinirmiş."

Bodur İhsan, gözlerini fal taşı gibi açmış bunu dinliyordu;

"Ulan... Ne tatlı be! Masal gibi," dedi. Ustası mırıldandı:

"Lafımı kesme. Ha!.. Ne diyordum? Evet... Murakım Bey, hazinenin tabii hepsini kaldıramamış. Aldığı ancak yüz bin liralık kadar bir mücevher... Ve Murakım Bey hazineyi kimseye fark ettirmeyecek surette kapatıp soluğu Türkiye'de almış. Ondan sonra Murakım Bey'in hayatı

²¹ Suç.

²² Ulaşıyor.

²³ İlgisini.

²⁴ Çekmemekte.

²⁵ Benzerine.

birdenbire değişmiş. Zenginlemiş, zenginlemiş lakin müthiş bir uğursuzluk da baş göstermiş. Murakım Bey o kadar uğursuzluğa uğramış, o kadar vehham²⁶ olmuş ki ailesinin bütün efradı²⁷ teker teker, küçükten başka oğlu da, ölmüş ve koca yalıda yalnız kendisiyle torunu kalmış.

Bunun üzerine hazineye tesahubdan²⁸ sonra gayet korkak ve evhamlı bir hâl alan Murakım Bey evine dadılar, lalalar doldurmuş. İşte vaka bu! Ha şunu da unuttum; Murakım Bey, ilk gidişinden sonra iki kere daha hazineyi ziyarete mecbur olmuş. Çünkü böyle sefihane²⁹ meclislerde Avrupa'da falan paraları eritiyormuş.

Şimdi dostum, bunu ben Paris'te iken bir antikacıdan duydum. O da bin bela ile... Çünkü Murakım Bey, bu herif kimseye bir şey söylemesin diye herife yirmi beş bin lira vermiş!

İlk işim Murakım Bey'i aramak oldu. Torununu hipnotize ederek elde ettim. Şimdi delikanlı bir bey gibi sözü mü dinliyor. Gözlerimin daima tesiri altındadır. Murakım Bey'in yalısını bulduktan sonra, ki sen o zamanlar burada değildin; New York hırsız mektebine tahsile gitmiştin, ben diğer muavinlerimle her gece, yalüyü ziyarete ve belime astığım dinamolarla şerareler³⁰ çıkarmaya daha doğrusu evi perilendirmeye başladım. Her gece evdeki dalkavuklara veryansın ettik kırbacı. Nihayet koca yalıdakileri kaçıra kaçıra ihtiyar bir laladan başka bir şey bırakmadık. Bilirsin ki ben kandan hoşlanmam. Hâlbuki herifin ölmesi de elzem... Onun için en nihayet onu da korkutup sekte-i kalpten³¹ öldürmek istiyorum. Bu suretle koltuğunun al-

²⁶ Vehimli.

²⁷ Fertleri.

²⁸ Sahip olduktan.

²⁹ Uçarı.

³⁰ Kıvılcımlar.

³¹ Kalp durmasında.

tına sakladığı anahtarları elinden alır ve yine koltuğunun altına sakladığı Voyvoda hazinesinin krokisini buluruz.

Bu gece yine yalüyı ziyarete gidiyoruz. Lakin artık bu son gece. Hem bak göreceksin, insan ne kadar kolaylıkla çalışıyor! Yalı perili diye bekçi bile yanına uğramıyor. Gayet rahat. Kendi evinde gibi.”

Aziz kari³² Badik Hilmi'nin bundan sonra söylediği sözlerin bize lüzumu yok. Yahut varsa bile ikinci derecede kalırlar. Şimdi yine vakamıza temas eden diğer bir cihete³³ geçelim...

Murakım Bey artık tam manasıyla dünya ile alacağı vereceği kalmamış olduğu hâlde bile hâlâ paraya ve kadına bayılan, yılan yüzlü bir ihtiyardı. Bu sabah yine, dün gece adam akıllı bir kırbaç yiyen ihtiyar, lalasıyla aşağı katta yatan misafirlerin periler ve kızıl hortlaklar hakkında anlattıklarını dinledi. Sonra derin bir göğüs geçirmesiyle kendi kendine mırıldandı:

“Ah... Yarabbi... Ne azaplı hayat! İyi ki bana görünmüyorlar; korkumdan ölürdüm!”

Ve ondan sonra, yattı. Uyudu...

Ali Şevket, erkenden müdüriyetteki odasına gelmiş, sabah gazetelerini gözden geçiriyordu. Birden büyük punto hurufatla³⁴ yazılmış bir serlevha³⁵ gözüne çarptı:

“Yirminci asırda peri, cin, hortlak... Daha neler göreceğiz!”

³² Okur.

³³ Tarafa.

³⁴ Harflerle.

³⁵ Başlık.

Sertaharri³⁶ kemâl-i dikkatle³⁷ serlevhanın altındaki yazıyı okudu. Orada ne yazdığını söylemeye hacet yok. Zaten bir onu biliyoruz. Yalnız bilmediğimiz şu var ki; o da bu meselenin Ali Şevket'i fevkalade alakadar etmesiydi. Sertaharri, epeyce zamandan beri işsizlikten sıkılmış kalmıştı. Hem de Badik Hilmi'den uğradığı hezimetlerle tezelzüle³⁸ uğrayan namını ve şerefini biraz bu vakanın esrarı düzeltmiş olmaz mıydı?

Ali Şevket'in ilk işi Murakım Bey'i telefonla aramak oldu ve aralarında şöyle bir muhavere³⁹ cereyan etti:

“Beyim, bendeniz sertaharri Ali Şevket... Şu peri meselesi için... Hani...”

İhtiyar, evvela cevap vermek istemedi. Belki perilerin hışmına uğrayacağından korktu. Lakin beri yandan adam akıllı bir kırbaç yiyen ve bu suretle perileri gayet yakından görmüş olan lala, Murakım Bey'i ha bire teşvik ediyor. Ne de olsa Ali Şevket'in mahir bir hafiyeye olduğunu ve bu meseleyi ancak onun meydana çıkarabileceğini söylüyordu. Nihayet korkak ihtiyarın sönük sadası, sertaharrinin kulaklarında çınladı:

“Pekâlâ beyefendi. Bir emriniz mi vardı?”

“Estağfurullah. Yalnız... Şu devlethanenize⁴⁰ kadar gelip sizi biraz rahatsız etmek istiyordum.”

“Başüstüne. Buyurun beyim,”

Sertaharri makineyi kapattı. Hiç de resmiyeti sevmez ve öyle konuşamazdı. Şu, yukarıdaki cümle, sertaharrinin bu biçim lakırdılarda ne kadar saçmaladığını güzelce gösteriyor. Lakin galiba kendisine yeni bir iş çıkacak gibi

³⁶ Başkomiser.

³⁷ Dikkatlice.

³⁸ Sarsıntıya.

³⁹ Konuşma.

⁴⁰ Evinize.

görünüyordu. Mesruriyetle⁴¹ avuçlarını ovuşturdu ve hemen muavini Kemal'le bir otomobile atlayarak köprüye, oradan da seri bir motorla yalıya vasıl oldu.⁴²

Kendisini kapıda karşılayan, ihtiyar lala idi. Zavallı Arapçık, yuvalarında fıldır fıldır dönen bembeyaz gözleriyle, vakayı ballandıra şekerlendire anlatıyor:

“Ah! Vallahi efendim,” diyordu. “Şok korktum, şok! Kızıl... Kıpkızıl hortlaklar...”

Serhafiye o gün, tahariyât⁴³ ve tedkikâtı⁴⁴ neticesi olarak şunları öğrendi; bu hortlak hikâyesi, bir açık gözün dalgasından başka bir şey değildir ve eğer sertaharri bu gecesini orada geçirirse herhâlde Badik Hilmi kadar açık göz olmayacak olan bu hırsız hortlağı, enseleyip deliğe tıkacaktır.

Lakin bu gecesini orada ne suretle geçirsin? Bu hareket nazar-ı dikkati⁴⁵ celb etmez⁴⁶ ve hortlağı kaçırmaz mı? Şu hâlde... Şu hâlde... Ali Şevket akıllı bir adamdı. Derhâl onun da çaresini buldu; Murakım Bey'in zayıf torunu Pertev'in yerine geçecekti.

Muaviniyle akşama kadar evin etrafını, dahilini üst katları gözden geçirmek ve tavla oynamakla vakit geçirdiler. Bütün bu tetkikat esnasında Ali Şevket epeyce emareler,⁴⁷ ayak izleri, parmak izleri ele geçirmiş ve gayr-i ihtiyari, zihnini garip bir düşünce bürümüştü. Acaba ne düşünüyordu? Karşısında yine Badik Hilmi'nin bulunduğundan mı şüphelenmişti? Kim bilir?

Gece olunca Ali Şevket, Pertev Bey'in entarilerinden birini giyerek yatağa yattı, Pertev Bey'i de büyük babası-

⁴¹ Sevinçle.

⁴² Ulaştı.

⁴³ Araştırmalar.

⁴⁴ İncelemeler.

⁴⁵ İlgiyi.

⁴⁶ Çekmez.

⁴⁷ İzler.

nın odasına gönderdi. Saat bire kadar Kemal karyolanın altında, Ali Şevket ise üstünde pinekleyip durdular. Saat bir olunca, yine üst katlardan doğru gürültüler gelmeye, çingirdaklar şıkırdamaya ve zincirler sürünmeye başladı. O zaman sertaharriyle muavini tabancaları ellerinde, yavaşça yatağın içine bir yastık koyup bir insan hayaleti yaparak, odanın birer köşesine çekilmeye başladılar. Alt kattan yine kırbaç sesleri ile zavallı lalanın yanık haykırışları gelmeye başlamıştı. Yarabbi bu zavallı adamcağızdan ne istiyorlardı? Böyle alil⁴⁸ ve sakat ihtiyarlara dokunmak günah değil miydi?

Kemal, handiyse dayanamayıp ortaya fırlayacaktı. Lakin hafiye hemen kendisini tutup şiddetle geriye çekti. İşte tamam! Bu sırada odanın kapısı büyük bir gürültü ile açıldı ve beyaz, iri yarı bir hayalet geldi. Dikildi, karyoladan kimsenin kalkmadığını görünce gidip silkeledi. O zaman hayretle karyolada kimsenin yatmadığını ve bir yastık bulunduğunu müşahede ederek⁴⁹ bir an şaşaladı. Lakin tam geriye döneceği sırada da ense kökünde iki sada aynı anda birer gülle gibi patladılar:

“Davranma... Yakarız!”

Korkunç hortlak, şakağında iki soğuk namlunun temasını hissetti ve Ali Şevket’in müstehzi⁵⁰ sesi duyuldu:

“Haydi bakalım hayalet efendi... Rûy-ı latifini⁵¹ göster! Hem de hiç kıpırdanma! Sonra seni sahiden hortlak hâline koruz...”

Hayalet hiç kıpırdanmamış Lakin alt tarafa doğru bir şey sıyrılır gibi olmuştu. Hafiye ile muavini hâlâ hayaletin suratını açmasını bekliyorlardı. Lakin hayalette hiçbir hareket eseri görülüyordu... Nihayet Kemal dayanamadı ve

⁴⁸ Hasta.

⁴⁹ Gözlemleyerek.

⁵⁰ Alaycı.

⁵¹ Güzel yüzünü.

birden baş tarafında beyaz örtüyü kaldırdı, gayr-i ihtiyari ağzından bir çılgık fırladı:

“A!..”

Bunu müteakib⁵² sertaharri de:

“A!..” diye beyan-ı hayret ediyordu. Niçin mi? Çünkü aziz karilerim⁵³ az evvel odaya girdiğini, karyolayı sarstığını söylediğim hayaletin içi bomboştu. Bir çift sıyrıktan başka bir şey yoktu ve onu bu kadar zamandır ayakta tutan da iki hafiyenin dayadıkları namlulardı. Henüz hayretleri geçmeden sertaharriyle muavini, neye uğradıklarını anlayamadılar. Ayakları altından doğru yılan gibi bir şey süründü. İkisi de bir anda bileklerinin kendilerini tabancalarını bırakmaya icbar edecek⁵⁴ kadar acıdığını hissedip şiddetle yere yuvarlandılar. Göz açıp kapayacak bir müddet zarfında sıkıca bağlanıp sucuğa çevrilmiş olan hafiyeler, neden sonra tepelerinde patlayan bir kahkaha ile kendilerine geldiler:

“Hah hah hayy!”

Ve o zaman kimi gördüler dersiniz? Badik Hilmi’yi! Serhafiye gayr-i ihtiyari:

“Vay canına,” diye homurdandı. “Bu da senin işin miydi? Allah belanı versin!”

“Ağzını bozma Şevketçiğim. Benim işimdi ya! Lakin haydi... Efendiler... Biriniz burada kalsın. Biz işimizi bitirelim o kadar çok vaktimiz yok.”

Kızıl elbiseli hortlaklardan birisi iki hafiyenin başında kaldı, diğerleri de hep birden odadan dışarı fırladılar.

Yalancı hortlakların ilk işi, Murakım Bey’in odasını ziyaret etmek oldu. Baba, oğul ve bir iki kişi daha bulunan oda kapısında Badik Hilmi’nin cesim⁵⁵ hayaleti peyda

⁵² Takiben.

⁵³ Okurlarım.

⁵⁴ Zorlayacak.

⁵⁵ İri.